

Publicerad 2017-10-26 00:27 av livet...

vägen mot evigheten

längs vägarna vandrar du och jag,

vi går med vinden,

tiden kommer snart ikapp,

vi stannar, låter tiden följa med,

och vi fortsätter, längs vägarna,

bara du, jag och tiden.

vi går längs vägarna, försöker finna, men finner ej.

men vi går.

tillsammans viskar tiden,

du och jag, viskar du.

jag och vi, viskar jag.

vi går till dagen blivit kväll, till kvällen blivit natt och fortsätter gå, till gryningen funnit sin morgon, en morgon vi kommer höra hur fåglarna kommer att sjunga, hur träden kommer åter att leva, hur marken vi vandrat på kommer att förbli ett momentum, och hur vi kommer minnas minnen, det som en gång var, nu föralltid borta.

vi går dit ingen gått, dit vinden pekat, och dit livet längtat, för vi är ett, jag du och tiden, inuti en ändlöshet där bara vägen framåt leder oss mot evigheten,

kom så går vi...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren livet... med Poeter.se id #99319 innehar upphovsrätten